

oprindelige Forslag, som Udvalgets Majoritet har optaget, saa maa jeg dog dertil bemærke, at Regjeringen ikke havde foreslaaet Consumptionens Ophævelse i Kjøbenhavn, uden hvilken hele dette Spørgsmaal ikke var blevet reist. — Hvad Sagen selv angaaer, har jeg nogle faa Bemærkninger at forelægge det ærede Thing om samme. Hovedargumentet for Forslaget, som med megen Styrke blev fremhævet af den ærede Viceformand under den forrige Forhandling, og hvortil han nu igjen idag har henviist, søges i den Betragtning, at det ligger i en Forbrugsafgifts Natur, at den egentlig ikke er endeligen forfalden, førend Gjenstanden virkelig er forbrugt, og at altsaa, naar Loven hæver Forbrugsafgiften, forinden Gjenstanden er forbrugt, maa den kunne fordrøes tilbagebetalt. Men det forekommer mig, at den danske Toldlovgivning ikke vedkjender sig denne Grundsætning. Det bestemmes nemlig i Toldforordningen af 1ste Febr. 1797 s. 76, at den retteligen forlagte Told gives ikke tilbage, selv om Varerne udføres til fremmede Steder, hvorimod Tolden kan crediteres gennem Creditoplag. Jeg skjønner nu ikke rettere, end at heri ligger ligefrem den Forudsætning, at det ikke kunde komme under Spørgsmaal, at det er ganske utvivlsomt, at, naar En modtager til Forbrug toldpligtige Varer og betaler Tolden, saa saaer han, om han endog nok saa fuldt kan bevise, at Varerne ere tilstede i det Dieblis, Tolden ved Lov hæves, ikke den betalte Told tilbage. Hvad dernæst Consumptionsgodtgjørelsen angaaer, saa tilkjendegives det samme, som det forekommer mig, tydeligt i s. 77 i Toldforordningen. Det hedder nemlig der: „eftersom mange consumptionsppligtige Varer fra Stæderne føres til Handel og Fortæring andetsteds“ — jeg beder Thinget vel bemærke dette Ord andetsteds — „saa tillades det til Lettelse for Indenrigshandelen, at Consumptionen godtgjøres.“ Men jeg kan nu ikke indsee, hvorledes det bliver en Lettelse for Indenrigshandelen, hvilket skal være Niemedet med Godtgjørelsen, at man faaer Consumptionsgodtgjørelse af de Varer, som man fører ud, for strax efter at føre dem ind igjen; jeg kan ikke indsee, at det

Niemed, at Consumptionen skal godtgjøres de Varer, der fortæres andetsteds, passer paa de Varer, der føres ud, for at føres tilbage og fortæres hersteds. Saaledes synes det mig godtgjort, at det er vor Lovgivnings Grundsætning, at, naar der af Varer først er betalt Consumption, saa er det ikke Hensynet til, om Forbruget er indtraadt eller ei; men andre Hensyn, navnlig til Handelsens Lettelse, hvorefter det bør afgjøres, om Consumptionsgodtgjørelsen skal finde Sted.

Den hele Praksis, som Udvalgets Majoritets Forslag vil medføre, kan altsaa vel gjerne stemme med en vis reen theoretisk Opfattelse af Forbrugsafgiftens Natur, at nemlig, naar Forbruget ikke er skeet, inden Loven hæves, saa burde Afgiften godtgjøres, men jeg skjønner ikke, at den staar i Samklang med det Niemed, som Loven selv har tilkjendegivet at ville opnaae ved disse Godtgjørelser. Den vil iøvrigt naturligtvis, naar Forslaget bliver Lov, have Hjemmel i Lovens Bogstav, idet Lovgiveren slet ikke har tænkt sig, at Varerne førtes ud, for strax efter atter at føres ind, men kun, at de førtes ud, for at forhandles og fortæres paa andet Sted.

Imidlertid maa jeg erkjende, at forsaavidt Varer i den Maaned, hvorom der tales, virkelig udførtes til Forbrug andet Sted, og saaledes ogsaa Goldvær, som udførtes, for at slagtes og altsaa ikke, for at indføres igjen, og forsaavidt, hvad jeg troede var det Vigtigste, Provioner, udførtes tilføes, som til Handel og Fortæring andetsteds, kunde det ansees hjemlet i Toldlovgivningens Grundsætninger at tilstaae Godtgjørelse her, hvor Loven hævede hele Consumptionen, hvorpaa man ikke har tænkt, hvad man ikke har forudsat i den hidtil gjældende Lovgivning. Jeg vilde dog ei have dristet mig til, blot efter eget Skjønnende at være fremkommen med et saadant Forslag, naar ikke vedkommende Toldembedsmand og navnlig Overtoldinspecteuren i Kjøbenhavn, der er en Mand med megen Sagkundskab og Erfaring, havde ytret sin Mening, at en saadan Bestemmelse baade var billig, og at den vel kunde udføres. Han antog, at de gamle Køer vel kunne kjendes af Toldopsynet uden stor Vanskelighed, og at det